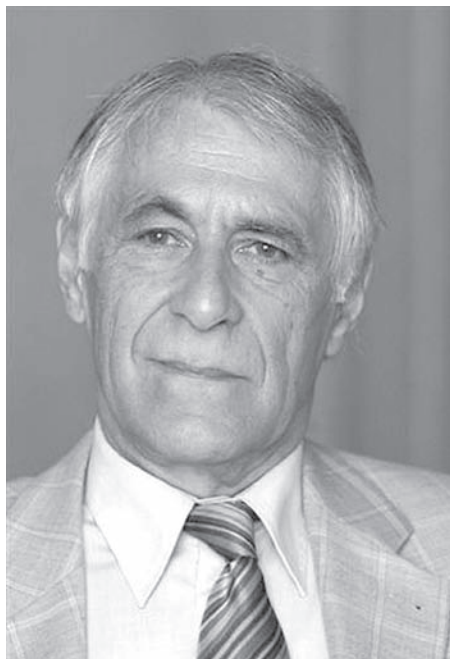

„Szinte az összes együttes támogatása nő”

Devich János elosztásról, kritériumrendszeréről, országjáró tapasztalatokról

A Parlament honlapján már olvashatóak a zenekaroknak szánt, 2014-es támogatási összegek. Ha a tervezetet a költségvetési vita során az országgyűlés elfogadja, akkor az együttesek a következő esztendőben jelentősen magasabb összegeket kapnak, mint idén. Devich János, a Zeneművészeti Bizottság elnöke beszélt arról, minek köszönhető ez a növekedés, s hogy a többletként jelentkező összeget hogyan, milyen szempontok alapján osztották szét.

I Idén, amikor közel kétmilliárd forintot kaptak plusztámogatásként a zenekarok, szinte minden igazgató azt mondta, jó lenne, ha ez az összeg beépülne a költségvetésbe. Úgy tűnik, valóra vált a vágyuk. Hogyan sikerült elérni, hogy jövőre is megkapják ezt a pluszpénzt, ráadásul ez az alapba épüljön?

– Nagyon köszönjük a kulturális kormányzatnak, Halász János államtitkár úrnak és Hammerstein Judit helyettes államtitkár asszonynak, hogy mindent megtettek azért, hogy az idei egyszeri támogatás beépüljön a jövő évi költségvetésbe. Persze ebben a Zeneművészeti Bizottságnak is volt része, hiszen a célt elérendő sokat lobbiztunk mindannyian. Azt is nagyon örömtelinek tartom, hogy a táncosok és a színészek részéről semmiféle irigységet nem tapasztaltunk. Mindenki gratulált a sikerhez, és a megnövelt támogatásunkhoz. És persze bízunk abban, hogy most már ők következnek.

I 630 millióval lett több így a zenekarokra fordított összeg. Ezt hogyan osztották szét?

– Annak alapján, ahogy idén a többlet-támogatásról döntöttünk.

I Ezek szerint tehát mindenbol növekedést eredményezett a plusz pénz. Ha végignézem azonban az idei alaptámogatásokat, és azt, mennyi pénzt kaptak az együttesek, kiegészítő támogatásból az együttesek, összeadva ezeket, nem minden társulatnál nő a jövő évi büdzsé... Akad olyan zenekar, amely azért néhány millióval kevesebb pénzt kap 2014-ben, mint idén, ha összeadjuk az alap és a kiegészítő támogatásokat.

– Csak azokról az összegekről tudok beszélni, amelyek felett a Bizottság rendelkezett, és arról, hogy ahhoz képest mennyivel emelkedett az együttesek támogatása. Ez pedig – köszönhetően a 630 millió forintos növekedésnek –, minden együttesnél emelkedést eredménye-

Megkérdeztük a zenekarvezetőket, mit gondolnak a támogatások elosztásáról és az adatszolgáltatásról:

A **Nemzeti Filharmonikusok** ugyan nem az Eamtv. alapján kapják fenntartójuktól, az EMMI-től a támogatásukat, de **Kovács Géza**, mint a szervezet főigazgatója és a Szövetségünk elnöke élt a véleményezési jogával, annál is inkább, mert a Filharmonikusok támogatása is növekedett.

„Nagyon örömteli, hogy úgy tűnik, sikerül a bázis összegbe beépíteni az idei plusztámogatást, de azt kell mondjam, hogy miközben nominálisan ez az eddigi legmagasabb összegű támogatásunk, ezzel a 2000-es színvonalat sikerült elérni. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy mindannyian örülünk a megítélt pénznek, de azon vagyunk, hogy a valós teljesítmények, a teljes jogszerűség alapján történjék a közpénz-elosztás. Úgy érzem, ez ügyben még van mit tenni. A tennivalókból pedig a Zenekari Szövetség – ahogy ezt már két évtizede teszi – teljes adatbázisával, ismereteivel és tapasztalataival készséggel áll a döntéshozók rendelkezésére.”

„A Nemzeti Filharmonikusok be tudják fejezni a 2014-re eltervezett programokat. Ugyanis az eredetileg megítélt összeg miatt veszteséges szakmai és üzleti tervet tudunk csak készíteni. E megemelt összegnek köszönhetően a Nemzeti Énekar folytathatja a Zenekar által tavaly hagyományteremtés céljával elindított ún. »nemzetpolitikai hangversenykörútját«.

Eddig Dunaszerdahely, Beregszász, Szabadka és Szatmárnémeti közönsége tapsolhatott az együttesnek,

zett, még pedig nem is akármekkorát. Az együttesek – az idevonatkozó jogszabály követelményének megfelelően – önértékelő nyilatkozatot készítettek A Bizottság tagjai ennek ismeretében, továbbá különböző szempontrendszer felállítva döntöttek. Olyan kritériumok alapján, mint a kortárs zene, az ifjúsági előadások száma vagy a fesztiválszervezés. Emellett a Bizottság fenntartott magának nem is kevés százalékot arra, hogy éppen az önértékelések alapján, javaslatot tegyen bizonyos korrekciókra. Szerencsére van némi képünk arról, hogy melyik együttes hol tart most.

■ *Viszont – ismét a 2013-as összes támogatást figyelembe véve – azt látom, a Pannon Filharmonikusok például 2 millió Ft-tal kevesebbet kapnak jövőre, a Dobnányi Zenekar pedig 3 millióval... A szolnoki társulat 11 millióval kap kevesebbet.*

– Azt kértem a Bizottság tagjaitól, hogy amikor szétosztjuk a pénzt, ne azt nézzük, mennyit kaptak idén a zenekarok és énekarok összesen, hanem a múlt évi bázisra támaszkodva és a felállított szempontrendszer alapján döntsünk. Idén, az egyszeri elosztásnál igyekeztünk igazságosan osztani: például mind a hat nemzeti együttes ugyanannyi pénzt kapott. Jövőre pedig még azzal is nőtt a szétosztható pénz, hogy a Concerto Budapest kikerült ebből a körből, hiszen állami fenntartásúvá vált. Mi tényleg nem az idei összesített összegek alapján számoltunk, hiszen akkor hozzá kellett volna vennünk azt is, hogy egy-egy együttes mit kap a szponzoroktól vagy az NKA-tól, hogy a TAO-ról ne is beszéljék.

■ *Milyen visszajelzéseket kapott az együttesektől?*

– A mostani elosztást követően alig érkezett hozzám panaszok telefonhívás. Ezek szerint ezzel majdnem mindenki elégedett. A NEÉT ülésen pedig, amikor beszámoltunk a tervezett támogatásokról, csupán egyetlen észrevételt kaptunk. Majd az „interpellálót” is sikerült meggyőzni, és mindenki elfogadta a beszámolóinkat.

■ *De akkor jövőre ehhez az összeghez képest már nem lesz új forrás...*

– Nem hiszem, hogy lenne. Javasolom az együtteseknek a jelen – szépen megemelt – támogatás mértékével számolni.

Temesvár, Nagyvárad és Lendva közönsége pedig várja őket. Emellett végre bizonyos hangszereket is megtudtunk venni. Ez az összeg garantálja együtteseink és a Kottatár biztonságos működését, fedezetet nyújt az évi átlag harminc térítésmentes vidéki koncertünk költségeire és Kocsis Zoltánnak sem kell béklyóban megterveznie a következő évadot.”

A nemzeti kategóriában az egyes zenekarokra jutó támogatások közötti különbség csökkenéséről a következőt mondta: *„Mindenfajta uniformizálódásnak ellene vagyok. Az egyenlő bánásmódot már jobban szeretem, de a zenekarok esetében a teljesítmény és funkció szerinti támogatást szorgalmaznám.”*

Kodály Filharmonia – Debrecen (Somogyi Tóth Dániel): szerint *„akkor lehetünk elégedettek, ha ezt a támogatási összeget teljes mértékben a hangversenyek megvalósítására és a minőségi munka elősegítésére fordíthatjuk. Ez pedig nagyban függ attól, hogy mit lép a megemelkedett minisztériumi támogatásra az önkormányzat. Tavaly is emelkedett a pályázati pénzünk, de sajnos pont ugyanannyit az önkormányzat viszont elvont.”* Arra a kérdésre hogy igazságosnak tartja-e az elosztást, így válaszolt: *„Nem könnyű megmondani, mi tekinthető igazságos elosztásnak egy olyan rendszerben, melynek tagjaival szemben a kategóriába sorolás szempontjai azonosak, de a fenntartói elvárások különbözőek. Itt elsősorban a színházi szolgálatok teljesítésére gondolok, hiszen azok a hangversenyszámba ugyan beszámítanak és a zenekar számára stratégiaileg is fontosak, de sem fizetendő-számot, sem bevételt nem eredményeznek, ugyanakkor folyamatosan lekötik a zenekar kapacitásait. Hangsúlyosabbá lehetne tenni a valódi mutatószámok és kritériumok alapján történő elosztást. Azt azonban, hogy minden zenekar a definícióknak megfelelően szolgáltatja-e az adatokat, sajnos nem tapasztaltam, hogy ellenőriznék.”*

MÁV Szimfonikusok (Lendvai György): Minden támogatásnak örül, amely segít abban, hogy a következő

évet a megszokott színvonalon, az előző szezonokhoz hasonló paraméterekkel teljesítsék. Véleménye szerint a megemelt támogatási összeg a zenekara számára a túlélésre elég, „de nem biztosan”. Az adatszolgáltatásnál tapasztalható eltérésekkel kapcsolatban kifejtette: *„A már sokat emlegetett szakmai egyeztetést javasolnám ismét – akár a Zenekari Szövetségben belül.”*

PFZ (Horváth Zsolt): A nemzeti kategóriában az egyes zenekarokra jutó támogatások közötti különbség csökkenéséről a következőt mondta:

„Mindannyian tudjuk, hogy az államháztartásban eseti jelleggel, céltartan is nehéz fontos projektekhez költségvetési forrást rendelni, ezért a 2013-ban megítélt kiegészítő támogatást önmagában fontos eredménynek éltem meg. Az pedig, hogy egy eseti támogatás fő sorra kerül a költségvetésben, és beintegrálódik a szimfonikus zenekarok pénzalapjába, érdemi lépés, amelyért elismerés illeti a kulturális területet irányító politikusokat. Természetesen fontos, hogy nominálisan a keretösszeg a Pannon Filharmonikusok számára is emelkedett, ugyanakkor zenekarunk egyértelmű vesztese az elmúlt két év támogatási tendenciájának. Hiába tűnik úgy, hogy abszolút értékben a nemzeti zenekarok közül a PFZ kapja a legmagasabb támogatást, ez a számok mögé nézve nem így van. A támogatási szempontok évek óta érvényben vannak, ugyanakkor a PFZ mutatói hiába kimagaslóak, a támogatási intenzitása a többi nemzeti zenekarhoz képest reálértéken csökkent. 2013-ban 10%-kal csökkent a PFZ támogatása 2012-hez képest, amelyet 55 millióval megemelt a kiegészítő támogatás, azonban azt minden nemzeti zenekar megkapta, függetlenül a mutatószámaitól. 2014-ben a kiegészítő támogatással megnövelt értéket meghaladó támogatásban részesülnek a nemzeti zenekarok, kivéve a PFZ-t, amelynek újfent csökken a támogatása az előző évhez képest, holott a mutatószámai megint a legmagasabbak között vannak. Megtévészto a nominálisan legmagasabb támogatási összeg, hiszen a foglalkoztatottak számának (támo-

gatás/foglalkoztatott) és a hangversenyek számának arányában (támogatás/hangverseny) is a nemzeti zenekarok közül valójában az egyik legalacsonyabb a PFZ támogatása. A 2014-re megítélt támogatás a nemzeti minősítés közszolgáltatási szerződésében vállaltakat – a többi nemzeti zenekarhoz hasonlóan – fedezi. Ugyanakkor a pécsi zenekar a Kodály Központbeli rezidens kötelezettsége mentén – a nemzeti zenekarok között egyedülállóan – további, nagyon magas kötelezettségekkel rendelkezik. A PFZ nem részesül a Kodály Központ állami támogatásából, és csak a bérleti díjra zenekarunk évi 50 millió forintot fizet a Kodály Központ üzemeltetőjének. Emiatt a 2014-re megítélt 200 millió forint támogatást teljesen mértékben felemészti a zenekar művészeti feladatainak ellátása, – melyre éppen elegendő – és nem jelent forrást más fejlesztésekre, így a művészek bérének rendezésére, vagy a hangszerpark fejlesztésére sem.”

Az adatszolgáltatásról és azok értelmezéséről a következőket mondta:

„A lekötött táblázatok egyértelműen rámutatnak arra, hogy a kritériumokról, azok értelmezéséről egyeztetést kell folytatnunk, és azokat pontosítani definiálni kell mind az adatgyűjtés, mind az adatok ellenőrizhetőségének szemszögéből. A PFZ szakmai konferencia szervezését kezdeményezi a következő adatszolgáltatás előtt Pécsen, ahol az adatokat feldolgozó Zeneművészeti Bizottság, a NEÉT, a zenekarok vezetői és vezető munkatársai szakmai tapasztalatcseréjére is lehetőség nyílik, és az adatszolgáltatások pontosítása, egyeztetése is megtörténhet. A támogatás mértékét a számszerűsíthető teljesítménymutatók és az évadbeszámoló határozza meg. A fentiek alapján – mivel a PFZ teljesítménymutatói a legmagasabbak között vannak – vélelmezhetően az évadbeszámolóban leírt szakmai munka alacsony minősítése az, amely eredményezheti a támogatások csökkenő tendenciáját. Ez tökéletesen ellentmondásban van azzal az évek óta országosan tapasztalt széleskörű szakmai és közönség elismeréssel, amely a PFZ munkáját minden

tekintetben a vezető zenekarok közé helyezi.”

A Szolnoki Szimfonikus Zenekar speciális helyzetben van, hiszen folyamatosan emeli az alkalmazottként foglalkoztatott tagok számát. A zenekar vezetése szerint a költségvetés sajátos működése miatt azonban még mindig hátrányban vannak, hiszen az állami támogatás mértéke az előző évi adatszolgáltatás alapján kerül megállapításra. Ebben a szezonban már 50-60 fő alkalmazotti létszámmal kívánunk dolgozni, ill. ezt a szintet szeretnék elérni, azonban ezt fenntartani – a tavalyi évi kisebb létszám alapján kapott támogatásból – igen nehéz. Az 56 fő átlagos létszám minimál béréhez 100 millió forintos összegre lenne szükségük. Ám ez is csupán 75 000 Ft nettó jövedelmet jelentene a zenészek számára, és az állami támogatás mértéke még ezt a szintet sem biztosítja. Véleményük szerint „át kellene gondolni, hogy egy olyan zenekartól, mint a szolnoki, el lehet-e, ill. el kell-e várni ugyanazokat a teljesítményi kondíciókat (fizetett nézőszám, koncertszám stb.), mint egy sokkal jobb helyzetben lévő, vagy akár tisztán állami támogatási struktúrával rendelkező zenekarral szemben.”

Savaria Szimfonikus Zenekar – Mérei Tamás: „A 2014-re előirányzott támogatás a Savaria Szimfonikus Zenekar történetének a legmagasabb összege, amelynek természetesen nagyon örülök. Mi a legkisebb létszámmal rendelkező nemzeti zenekar vagyunk, így reálisnak tartom, hogy mi kapjuk ebben a csoportban a legalacsonyabb összeget. Ezen persze én változtatni szeretnék, a most beadott pályázatomban éppen az célozom, hogy 12 fővel bővítsük az együttest”.... „hogy valóban ne legyen félreértés az egyes kritériumok kapcsán, azt javaslom, egy találkozó alkalmával a zenekari igazgatók beszéljék meg közösen a korábbi tévedéseket, s írjunk le mindent, amit akkor meghatározunk. Így a jövőben mindenki ugyanarról beszélne azonos fogalmak vonatkozásában és azonos szempontrendszer alapján tölti ki a táblázatot.”

I Térjünk vissza a kritériumrendszerhez. Több zenekari igazgató is jelezte, hogy nem elég egyértelműek az adatszolgáltatásra vonatkozó kérdések. Akadtak együttesek, amelyeknek eltérő a vélekedésük arról, hogyan számoljanak koncertszámot vagy fizetőnézőket... Mit lehet tenni annak érdekében, hogy mindez teljesen egyértelmű legyen?

– A Bizottság munkája nagyon felelősségteljes, hiszen végig kell nézni az önértékeléseket, és észre kell venni az anomáliákat, hiszen volt, aki a kortárs zene fogalmát értette félre, és akadt olyan együttes is, amelyiknél a koncertszám nem volt pontos. Amikor azonban mindez feltűnt a Bizottságnak, és az illető zenekartól helyesbítést kért, ez azonnal megtörtént. Státuszok kapcsán szintén akadtak félreértések, akárcsak a fizetőnézők terén. Persze, hogy mindez ne történhessen meg, olyan törvényt kellene hozni, amelyen a világon nincs... Minden egyes hangversenyre nem lehet rendelkezést hozni. Szerencsére mindenkit ismerünk, és már van akkora tapasztalatunk, hogy észrevesszük, ha bárhol félreértelmezés történt. De nem volt túl sok az ilyen tévesztésből, és a hibás adatokat időben sikerült kijavítanunk. Azt is el kell mondjam, minden zenekar, minden énekkar kiválóan dolgozik. Ebben az évben jártam az országot, és remek koncerteket, remek vendégművészeket hallhattam. Ráadásul telt házakat találtam mindenütt. Tényleg jónak tartom ma a magyar zenekari helyzetet! Élnek az együttesek. Nálunk nem fordult elő, ami köztudottan Németországban, hogy egyszerűen megszüntettek zenekarokat...

I Még most is akadnak olyan hangok, amelyek szerint sok a fővárosi zenekar...

– Ezt már húsz esztendeje mondogatják. Mégsem fog egy sem megszűnni. Most elegendő pénzt kapnak, a közönségük is megvan. A fővárosi és vidéki együtteseknél egyaránt ezt tapasztaltam. Még a regionális zenekaroknál is jártam, ők szintén jelentős szerepet játszanak a hazai zeneéletben, és megbecsült tagjai az adott környéknek.

I Beszéljünk róluk is kicsit, hiszen most ezek az együttesek is szövetségbe tömörülnek, s valóban fontos feladatokat látnak el, miközben nagyon kevés pénzből gazdálkodnak... Lát esélyt arra, hogy az ő támogatásuk is nőjön?

– Most is részesülnek állami támogatásból, hiszen a nemzeti és kiemelt kategória mellett van egy harmadik is: a pályázati úton pénzhez jutó együttesek kategóriája. Ezt a jövőben összehangolják az NKA pályázati rendszerével, ahol, mint már köz tudott, ismét lesz külön zenei kuratórium. Halász János államtitkár úrral folytatott beszélgetésemkor kiderült, nem csökkentik az itt adható támogatások összegét. A két keret, amelyből a működési költségeket, illetve a kiemelt célokat lehet finanszírozni, megmarad, és mind a kettőre lehet pályázni. Az elsőre nem jelentkezhetnek a nemzetiek és a kiemelték, itt van komoly lehetősége a regionális zenekaroknak. A másodikra, a kiemelt célokra mindenki aspirálhat, de ebből is elsősorban a pályázati kategóriába tartozó együtteseket támogatjuk. Emellett az NKA-nál is lehet pályázni, de a kulturális alap csak produkciós célokra fizet. Mint már említettem az EMMI (azaz a Zeneművészeti Bizottság) és az NKA pályázati rendszerét összehangolják. Nálunk marad a működésre osztható pénz, az NKA – mint eddig is – csak produkciót támogat.

■ *Ebből a keretből mennyi pénzt kapnak a regionális zenekarok?*

– Sokan megkapták az adható, legnagyobb összeget, a 10 millió forintot, akárcsak a 6-7 milliót. Azt gondolom, ez segíti a további működésüket. Azt hiszem az is jó hír, hogy a jövőben a kulturális kormányzat szeretné ezeket az adható támogatási összegeket még előbb szétosztani.

■ *Egyes zenekarok színházi szolgáltatókat is ellátnak, miközben a fizetendő szám és az élő zenéért járó plusz támogatás a színházakat illeti meg. Ebből következően a TAO esetében sem tudnak többletforrásra szert tenni. Ön szerint hogyan lehet orvosolni ezt a problémát?*

– Minden együttesre vonatkozó megoldások nincsenek. Sok zenekar játszik operában, színházban, különbözőképpen fizetik őket, mások a szerződések, egyelőre nekünk is jelentős fejtörést okoz, hogy hogyan számoljuk ezt el.

■ *Most, hogy kisebb korrekciókkal is élt a Zeneművészeti Bizottság az elosztásnál, jónak tartja a kialakított struktúrát?*

– Igen, úgy vélem, most jó és reális rendszert alakítottunk ki. Az NKA kollégiumában lesz változás, nálunk tudomásom szerint nem. Hadd említsem meg azt is, hogy az igazán fontos ülésekre mindig hívunk vendégeket, Dr. Gyimesi Lászlót, a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szövetségének főtítkáráját, valamint Popa Pétert, a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének főtítkáráját. Mindkettőjük fejében benne van a teljes előadó-művészeti törvény és nagyon sokat segítenek. Gerenday Ágnesre is mindig, mindenben számíthatunk, ő az EMMI zenei referense. Több évtizedes tapasztalatával, a terület kiváló ismeretével és rengeteg adattal segíti munkánkat.

■ *Úgy látja, hogy a mostanra kialakított kritériumrendszer reális képet ad a zenekarokról?*

– Szerintem igen. S azt gondolom, tényleg lényeges, hogy most egyik zenekar feje fölött sem lebeg Damoklesz kardjaként a megszüntetés veszélye. Abban pedig biztos vagyok, hogy az együttesek egyéb forrásokat is találnak majd.

■ *Ez azt jelenti, 2015-ben is lesz ennyi pénz, nem fog csökkenni ez a keret?*

– Úgy vélem lesz, hiszen nincs annak nyoma, hogy bárki ezt a területet csonkítani szeretné. Jó pozícióban van a magyar zenei élet, s ezt a plusztámogatás is bizonyítja. A mostani összeg remélhetően a költségvetésbe beégetett szám lesz, néhány évig biztosan. Ha pedig ilyen ala-

Szegedi Szimfonikus Zenekar – Lukácsházi Győző:

„A Szegedi Szimfonikus Zenekar Szeged Önkormányzatától a személyi jellegű kiadásaira kap támogatást, dologi kiadásainkat egyéb forrásból próbáljuk pótolni. Az a félelem, miszerint a Minisztérium által adott emelt összeget az Önkormányzatunk saját adományából arányosan csökkentené, reményem szerint nem következik be.”
 ...„Sokkal hatékonyabban végezhethetnénk a munkánkat, ha legalább 2-3 évre előre tudnánk azt, hogy pontosan mennyiből álmodhatunk, kiváló zenészeinkkel, rengeteg jó ötletünkkel hatékonyabban tudnánk elérni céljainkat.”

A Zuglói Filharmónia – Szent István Király Szimfonikus Zenekartól

ezt a választ kaptuk kérdéseinkre:
 „A legfiatalabb hivatásos együttes, ennek sajnos minden hátrányát »élvezi«. Ezt a hátrányt a tavalyi támogatásokban is megtapasztaltuk, ennek oka az idején hatalmas költségvetési hiány. Hiába teljesít ugyanolyan magas színvonalon, mint a többi együttes, hiába teszi meg ugyanazt az erőfeszítést, végzi el ugyanazt a munkát, mégis, még mindig, ez évben is »sajátos« megítélés alá esik. Statisztikai adatai – amelyekkel a zenekarok teljesítményét mérik – ugyanolyan jók, mint a többieké, azonban a Zuglói Filharmónia számára megítélt támogatási összeg a többi együttes támogatottságához képest idén is méltatlanul alacsony.”

csony marad az inflációs ráta, akkor bizony ez megnyugtató értéket jelent!

R. Zs.

Pallagi János hegedűművész 1922–2013

Életének 91. évében, 2013. október 18-án elhunyt Pallagi János Liszt-díjas hegedűművész, egyetemi tanár, az egykori Magyar Állami Hangversenyzenekar (ma: Magyar Nemzeti Filharmonikus Zenekar) nyugalmazott koncertmestere, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára.

Pallagi János Budapesten született 1922. október 3-án. 1940 és 1946 között Zathureczky Ede növendékeként nyerte el művész-tanári diplomáját, 1938-tól 1942-ig pedig Weiner Leónál tanult kamarazene-t a Zeneakadémián. 1961 és 1980 között az Állami Hangversenyzenekar koncertmestere volt, amellyel számtalan hazai és külföldi hangversenyen vett részt. Rendszeresen megszólaltatta a klasszikus hegedűverseny-repertoár szóló-alkotásait, és gyakran működött közre kamarazenei produkciókban is. Egykori tanára, Weiner Leó, Pallagi hegedűtónusát a Waldbauer- kvartett egykori hegedűsének, Hannover Gyógynevelő-hegedű-hangjához hasonlította. A szólista felkérések, a tanári tevékenység, valamint a koncertmesteri feladatok egyidejű teljesítése Pallagi János egész munkásságát végigkísérte. A zenepedagógia iránt már egészen fiatalon elkötelezte magát: 1942-től a Székesfővárosnál tanított, 1946-ban a Zeneakadémián az emigrációba távozott Waldbauer Imrét helyettesítette, annak személyes kérésére. 1947-től a Győri Zeneművészeti Szakiskolában vállalt tanári megbízatást, ahol 1961-ig tanított. Ezt követően a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola hegedűtanáraként hagyományozta tovább Weiner és Zathureczky művészi örökségét. 1972 és 1982 között az ausztriai Internationale Kammermusiktagé Raumberg tanára volt. 1977-ben nevezték ki a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol tizenöt éven át tanított. Pedagógiai munkásságáért 2004-ben Weiner Leó zenepedagógiai díjjal tüntették ki.